

1

Order of adjectives

1.1 De juiste volgorde van bijvoeglijke naamwoorden vóór een zelfstandig naamwoord hangt af van hun betekenis.

	mening	grootte	leeftijd	kleur	afkomst	materiaal / soort / functie	
a	lovely	big	old	blue	French	leather	bag
a	nice	tall	young		English		man

Dynamic and state verbs

1.2 Actieve werkwoorden beschrijven een handeling. Ze kunnen gebruikt worden in zowel een simple als continuous.

I run ten kilometres every day.

I'm running in a race at the moment.

Werkwoorden die een toestand of situatie beschrijven, worden meestal niet gebruikt in een continuous.

I don't understand you. (staat)

(NIET – I'm not understanding you.)

This book belongs to me. (bezit)

(NIET – This book is belonging to me.)

Veel gebruikte statieve (niet-actieve) werkwoorden:

believe belong forget hate like love need
prefer remember understand want

Pas op. Soms kunnen statieve werkwoorden gebruikt worden in een 'actieve' betekenis, waardoor je de continuous kan gebruiken.

This cheese tastes nice. (eigenschap die de kaas beschrijft)

I'm tasting cheese at the moment. (handeling)

Er is een groep werkwoorden die gebruikt kan worden als zowel statief als actief werkwoord. Hier volgen er een aantal:

appear consider feel look think

Als een werkwoord een handeling beschrijft, kun je zowel de simple als continuous gebruiken. Maar als je een toestand beschrijft, moet je de simple gebruiken.

	Actief werkwoord	Statief werkwoord
think	You think too much! What are you thinking about?	I think your skirt is too short.
feel	How do you feel? I'm feeling ill.	I feel that he should apologise.
look	If you look carefully you can just see the sea. What are you looking at?	That bed doesn't look very comfortable.
see	We see with our eyes. I'm seeing double!	I see what you mean.

	Actief werkwoord	Statief werkwoord
smell	I often smell the flowers in the garden. The dog is smelling its food.	This cheese smells horrible!
taste	Taste the pasta and see if it needs more salt. He's tasting the wine, not drinking it.	The pizza tastes good.
appear	Harry always appears when food is ready. Jennifer Aniston is appearing in a play in London next week.	She appears to be in her mid-teens.

Present tense contrast

1.3 Je gebruikt de present simple als je praat over:

- (vaste) gewoontes.
I usually get up at eight o'clock.
- een permanente situatie of feit.
Jack lives in London. It's his home town.
- roosters en dienstregelingen.
The train leaves at 6.30 tomorrow morning.

Spelling: werkwoord + derde persoon enkelvoud

- Je voegt meestal -s toe aan het werkwoord:
I start. It starts.
- Als het werkwoord eindigt op -ch, -ss, -sh of -o, voeg je -es toe aan het werkwoord:
They teach. She teaches.
We don't teach. He doesn't teach.
- Als het werkwoord eindigt op een medeklinker + -y, voeg je -es toe en verandert -y in -i:
They carry. She carries.
We don't carry. He doesn't carry.

Je gebruikt de present continuous als je praat over:

- dingen die op dit moment gebeuren.
We're watching a movie right now. Come over!
- gedrag dat je irriteert met *always*.
He's always talking about himself.
- voor afspraken en plannen in de nabije toekomst.
Sally and Tom are flying to Rome next Friday.

Spelling: werkwoord + -ing vorm

- Je voegt aan de meeste werkwoorden -ing toe:
I wait. She's waiting.
- Als het werkwoord eindigt op een medeklinker + -e verdwijnt meestal de -e en voeg je -ing toe:
They smile. We're smiling.
- Als het werkwoord eindigt op een korte, beklemtoonde klinker en een medeklinker, verdubbel je de medeklinker:
-m → -mming -g → -gging -p → -pping -t → -tting
You stop. They're stopping.

Grammar Reference

Verb patterns

1.4 Sommige werkwoorden worden gevolgd door een infinitief.

John managed to finish his homework.

Andere werkwoorden worden gevolgd door de *-ing* vorm.

Sally fancied going away for the weekend.

werkwoord + infinitief		werkwoord + <i>-ing</i> vorm	
agree	mean	avoid	feel like
decide	pretend	can't face	imagine
expect	promise	can't help	insist on
fail	refuse	can't stand	keep
happen	seem	enjoy	spend (time)
hope	want	fancy	suggest
manage			

In beide gevallen maak je de ontkenning door *not* voor het werkwoord te zetten:

He decided *not* to go to the party.

Imagine *not* being able to see.

Verbs that change their meaning

1.5 Sommige werkwoorden kunnen gevolgd worden door zowel de infinitief als de *-ing* vorm. In beide gevallen is de betekenis van het werkwoord zeer vergelijkbaar.

I like to get up early. I like getting up early.

She continued to talk. She continued talking.

Sommige werkwoorden veranderen van betekenis afhankelijk van of ze gevolgd worden door een infinitief of *-ing* vorm.

I remember living in Paris when I was young.

Betekenis: dit is een herinnering van iets dat in het verleden gebeurd is.

Did you remember to phone Jenny?

Betekenis: dit is een handeling die gedaan moet worden – dus je moet eraan denken iets te doen.

I'll never forget swimming with all those sharks.

Betekenis: dit is een herinnering aan een handeling.

Patrick forgot to go to football practice.

Betekenis: dit verwijst naar een handeling die nog niet is gedaan.

Please stop talking!

Betekenis: stop met deze handeling.

Karen stopped to ask for directions.

Betekenis: stoppen om iets anders te gaan doen.

We tried hitting it with a hammer, but we couldn't open it.

Betekenis: poging om een probleem op te lossen.

Sophie tried to save some money, but she spent it all.

Betekenis: ergens je best voor doen.

2

Past tense contrast

2.1 Je gebruikt de past tense (verleden tijd) als je praat over iets dat in het verleden gebeurd is.

- Je gebruikt de past continuous om het beeld te schetsen.

The birds were singing in the trees that morning.

- Je gebruikt de past simple om handelingen en gebeurtenissen in het verleden te beschrijven die direct na elkaar plaatsvonden.

Joanna walked down the road, turned left, then saw the house for the first time.

- Je gebruikt de past continuous om een handeling te beschrijven die gaande was toen een andere handeling deze onderbrak. Je gebruikt de past simple voor de onderbrekende handeling.

While we were at the campsite, somebody stole Fiona's camera.

- Je gebruikt de past perfect als je praat over een gebeurtenis die plaatsvond vóór een andere gebeurtenis in het verleden.

I wasn't hungry because I had already eaten lunch.

Merk op dat bij regelmatige werkwoorden de past simple en het voltooid deelwoord van de past perfect hetzelfde zijn.

It crashed.

It had crashed.

Bij onregelmatige werkwoorden zijn de past simple en het voltooid deelwoord juist meestal verschillend.

I saw Peter.

He'd already seen me.

(Voor een lijst van onregelmatige vormen van de past simple en voltooid deelwoord, zie de pagina 'Irregular Verbs' voorin dit boek.)

used to

2.2 Je gebruikt *used to* + infinitief om vroegere situaties of gewoontes te beschrijven die nu anders zijn.

I used to live abroad. (I lived there for a long time in the past, but I don't live there anymore.)

I used to work in a newspaper shop at weekends. (I worked regularly in the past, but I don't now.)

Bevestigend	Ontkennend	Vragend
Sally used to live in Scotland.	Sally didn't use to live in England.	Did Sally use to live in Ireland?

Exclamatory sentences

2.3 Je gebruikt een uitroep die begint met *What ...* of *How ...* als je ergens sterk op reageert.

Je gebruikt *How ...* met een bijvoeglijk naamwoord.

How strange!

How funny!

Je gebruikt *What ...* met een zelfstandig naamwoord of een bijvoeglijk naamwoord gevolgd door een zelfstandig naamwoord.

What a meal!

What an incredible story!

What lovely clothes!

3

Defining relative clauses

3.1 Beperkende betrekkelijke bijzinnen komen direct na een zelfstandig naamwoord en geven onmisbare informatie over dat zelfstandig naamwoord.

He's the doctor.

He's the doctor **who helped my grandmother**.

Ze staan in het midden of aan het einde van een zin. Je gebruikt geen komma's.

The man **who told me about this plate** was old.

I met the young woman **who cuts your hair**.

De betrekkelijke voornaamwoorden in deze bijzinnen verschillen van vorm. De vorm is afhankelijk van waar ze naar verwijzen: mensen, plaatsen, dingen of bezittingen.

Betrekkelijke voornaamwoorden

who (that)	mensen
where	plaatsen
which (that)	dingen
whose	bezittingen

Who of *which* kan verwijzen naar het onderwerp of (lijdend of meewerkend) voorwerp van een zin.

Als ze verwijzen naar het voorwerp, is het mogelijk *who* of *which* weg te laten.

She's the girl **who** works here. (onderwerp)

She's the girl **who** I met. (voorwerp)

She's the girl I saw on the bus. (voorwerp, zonder het voornaamwoord)

Je gebruikt vaak *that* in plaats van *which*. Je kunt in informeel Engels ook *that* gebruiken in plaats van *who*.

Here's the book **that** you wanted.

Did you see the guy **that** kissed Mary?

Non-defining relative clauses

3.2 Uitbreidende betrekkelijke bijzinnen komen direct na een zelfstandig naamwoord en geven extra informatie over dat zelfstandig naamwoord.

Harrods is a famous department store.

Harrods, **which is in London**, is a famous department store.

Uitbreidende betrekkelijke bijzinnen geven extra informatie die niet essentieel is voor de betekenis van de hoofdzin.

The Times is a daily newspaper.

The Times, **which is published in London**, is a daily newspaper.

Ze staan in het midden of aan het einde van een zin. Ze beginnen met een komma en eindigen met een komma of een punt.

Abraham Lincoln, **who was president of the United States in the nineteenth century**, was shot whilst attending a play.

Kingston is the capital of Jamaica, **which is an island in the Caribbean**.

De betrekkelijke voornaamwoorden in deze bijzinnen verschillen van vorm. De vorm is afhankelijk van waar ze naar verwijzen: mensen, plaatsen, dingen of bezittingen.

Betrekkelijke voornaamwoorden

who	mensen
where	plaatsen
which	dingen
whose	bezittingen

Je kunt de betrekkelijke voornaamwoorden in deze bijzinnen niet weglaten en je kunt *who* of *which* niet vervangen door *that*.

Question tags

3.3 Je gebruikt question tags (korte vragen aan het eind van een zin) wanneer je wilt dat iemand bevestigt wat je zegt. Een uitspraak met een question tag klinkt vaak beleefder dan een directe vraag of gewone uitspraak.

You have experience working in a shop, don't you?

Als het hoofdwerkwoord bevestigend is, is de question tag ontkennend en andersom.

You were at home, weren't you?

You weren't hungry, were you?

Je gebruikt het werkwoord *be*, hulpwerkwoorden (*do*, *have*) of modale werkwoorden (*will*, *would*, etc.), afhankelijk van de tijd waarin het werkwoord staat in de uitspraak.

Tense (tijd)	Bevestigend	Vragend
Present simple	You like cake,	don't you?
Present continuous	He's reading,	isn't he?
Past simple	She applied for the job,	didn't she?
Present perfect	He's left home,	hasn't he?
<i>will</i>	They'll be here soon,	won't they?
<i>would</i>	You'd like a coffee,	wouldn't you?

4

Past simple and present perfect contrast

4.1 Je gebruikt de past simple als je praat over:

- afgeronde gebeurtenissen in het verleden.

I visited my aunt last weekend.

Je gebruikt de present perfect als je praat over:

- hoe lang de huidige situatie al heeft geduurd.

I've been at this school for six years.

- ervaringen die plaatsvonden op een niet vermeld moment in het verleden (het exacte moment wordt niet genoemd en is niet belangrijk).

My sister has met Brad Pitt.

- gebeurtenissen in het verleden die een verband hebben met het heden.

I've lost my watch. Have you seen it?

Jane has already done her homework. Here it is.

Grammar Reference

Je gebruikt in de past simple vaak tijdsaanduidingen die aangeven dat een situatie of handeling al afgerond of voltooid is (*yesterday, three months ago, last week, in 1999*). In de present perfect gebruik je juist tijdsaanduidingen die aangeven dat een situatie of handeling nog niet is afgerond (*for, since, already, just, yet*).

I went to Paris in 2006.

I haven't been to Paris yet.

She's been here since Tuesday.

Je gebruikt *yet* en *already* in de present perfect als je verwijst naar het verleden. Je gebruikt *already* in bevestigende zinnen. Het staat voor het voltooid deelwoord of aan het einde van de zin. Je gebruikt *yet* in ontkennende en vragende zinnen en het staat aan het einde van de zin.

She's already left. / She's left already.

Have you eaten yet? No, I haven't eaten yet.

Je gebruikt *just* in de betekenis van 'zojuist', 'net'. Het staat meestal voor het voltooid deelwoord.

I've just finished my lunch. Have you just arrived?

Je maakt de present perfect als volgt: *have / has + voltooid deelwoord* van het werkwoord.

(Er staat een lijst van onregelmatige vormen van de past simple en het voltooid deelwoord voorin dit boek.)

Present perfect continuous

4.2 Je gebruikt de present perfect continuous als je praat over:

- een handeling die begon in het verleden en nog steeds aan de gang is.

I've been working for this company since 2002.

- een handeling die begon in het verleden en enige tijd geduurd heeft. Het resultaat van de handeling is op dit moment zichtbaar of merkbaar

David has been playing tennis so he's really tired.

Je maakt de present perfect continuous als volgt: *have / has + been + de -ing* vorm.

Present perfect simple and present perfect continuous

4.3 Je gebruikt de present perfect continuous om de duur van een handeling die in het verleden begonnen is te benadrukken. Voor afgeronde handelingen gebruik je de present perfect simple. We have been living in London for twelve years. (We still live there now.)

They've lived in Moscow, Berlin and Madrid. (They don't necessarily live there any longer.)

How long is de meest gebruikte tijdsaanduiding bij de present perfect continuous. *How often* of *how many / much* worden meestal gebruikt bij de present perfect simple.

How long has she been sleeping?

How often have you worn that suit?

How many English lessons have you had?

Bij werkwoorden die een toestand of situatie beschrijven (bijv. *have, like, love, know*), gebruik je geen continuus. I've had an iPod for two years.

5

Zero conditional

5.1 Je gebruikt de zero conditional als je het hebt over het resultaat dat volgt op een bepaalde handeling of gebeurtenis. If you click on that icon, it opens the email message.

If your hair gets wet, you feel cold.

Je gebruikt de present simple om zowel de handeling als het resultaat te beschrijven.

Voorwaarde (condition)	Resultaat
If you don't sleep well, (present simple)	you feel tired. (present simple)

Speculating and predicting

5.2 Je gebruikt modale werkwoorden: *may, might, could + stam* als je het hebt over gebeurtenissen (situaties) die plaats zouden kunnen vinden in de toekomst.

I might go out for dinner tonight.

In ontkennende zinnen gebruik je *may not* en *might not*, je gebruikt niet *could not*.

I might not go swimming next week.

Je gebruikt *will* om te voorspellen. Als je niet zeker bent van je voorspelling gebruik je *I think ...* of *probably*.

I think it will be nice tomorrow.

Predicting: first conditional

Je gebruikt de first conditional om het resultaat te voorspellen van een toekomstige handeling of gebeurtenis.

If global warming gets much worse, the climate will change.

Je gebruikt de present simple om de handeling te beschrijven en *will + stam* om het resultaat te beschrijven.

Voorwaarde (condition)	Resultaat
If scientists cure disease, (present simple)	people will live very long lives. (will + stam)

De voorwaardelijke *if*-zin kan voor of na de hoofdzin (resultaat) komen.

Many people will have nowhere to live if the sea levels rise.

In plaats van de modale werkwoorden *may, might* en *could* kan je in de hoofdzin *will* of *won't* gebruiken.

We may experience very hot summers in Europe if we don't do anything about global warming.

Future perfect and future continuous

5.3 Je gebruikt de future perfect voor een handeling die afgerond zal zijn vóór een bepaald moment in de toekomst.

NOW hotel built 2025

By 2025, we will have built a hotel on the moon.

Je gebruikt de future continuous voor een handeling die aan de gang zal zijn op een bepaald moment in de toekomst.

NOW 2030 living on moon

In 2030, we will be living on the moon.

Je maakt de future perfect als volgt: *will + have + voltooid deelwoord*.

By Friday afternoon, we **will have finished** all the exams.

(Er staat een lijst van onregelmatige vormen van de past simple en voltooid deelwoorden voorin dit boek.)

Je maakt de future continuous als volgt: *will + be + de -ing vorm*
This time next month, I **will be sitting** on a beach.

will, going to, may / might, present continuous and future continuous

5.4 Je gebruikt *will + stam* voor dingen die je besluit te doen terwijl je spreekt (spontane beslissingen, aanbiedingen, belofte).

Bye John. I'll call you later.

That looks heavy. I'll help you carry it.

Je gebruikt *going to + infinitief* of de future continuous voor handelingen waarvan je al besloten hebt ze in de nabije toekomst te zullen doen (plannen).

I've already decided on Tom's birthday present. I'm going to get him a new mobile phone.

This time tomorrow, I'll be waiting for my exam to start.

Als je niet zeker weet of iets wel of niet zal gebeuren, gebruik je *may / might*.

Je gebruikt de present continuous voor handelingen die je al gepland hebt voor de nabije toekomst (plannen).

We've booked the flight. We're flying to Barbados in February.

Future time clauses

5.5 In bijzinnen in de toekomstende tijd met *when, while, before, until, as soon as, the moment* en *after* gebruik je de present simple, niet *will*.

I'll phone you **when** Peter arrives.

Sue will be doing her homework **while** we're at the party.

I'll go and get some popcorn **before** the film starts.

We won't make coffee **until** Fiona gets here.

They'll go home **as soon as** the match finishes.

Paula will kiss Tom **the moment** he walks through the door.

After school finishes, I'm going to go to the park.

6

Reported speech (statements)

6.1 Je gebruikt indirecte rede om te vertellen wat iemand heeft gezegd zonder zijn of haar exacte woorden te gebruiken.

Wanneer je van directe rede indirecte rede maakt, verander je meestal de werkwoordsvorm van hetgeen gezegd is zó dat je één tijd teruggaat.

'Tom lives in Germany,' said Claire.

Claire said that Tom lived in Germany.

Directe rede	Indirecte rede
Present continuous →	Past continuous
'She's sleeping,' he said.	He said she was sleeping.
Past simple →	Past perfect
'He fell over,' he said.	He said he had fallen over.
Present perfect →	Past perfect
'We've won,' he said.	He said they had won.
can →	could
'She can swim,' he said.	He said she could swim.
will →	would
'They will be late,' he said.	He said they would be late.

- De persoonlijke voornaamwoorden veranderen vaak.

'I'm tired,' she said.

She said she was tired. (I → he / she)

'We're upset,' they said.

They said they were upset. (we → they)

- Tijdsaanduidingen veranderen vaak.

'I saw Tom yesterday.'

He said he had seen Tom the day before.

Directe rede	Indirecte rede
today	that day
tonight	that night
next week	the next week
yesterday	the day before
last month / year	the month / year before

Reported speech (questions)

6.2 Wanneer je van directe vragen indirecte vragen maakt, gaat de werkwoordsvorm meestal één tijd terug, persoonlijke voornaamwoorden veranderen en vaak veranderen ook tijdsaanduidingen.

'Did you see the football match yesterday?'

She asked me if I had seen the football match the day before.

Je gebruikt meestal het werkwoord *ask* als je vertelt over een vraag die gesteld is. In *yes / no* vragen gebruik je meestal de constructie '(somebody) asked (me / him / them, etc.) if ...'

'Did you go out?'

She asked me if I had gone out.

Grammar Reference

In *Wh*-vragen, gebruik je de constructie (*somebody*) *asked* (*me / him / them*, etc.) + vragend voornaamwoord (*where, what, how*, etc.) ...

'Where did you go?'

She asked me where I had gone.

In indirecte vragen komt het onderwerp voor het werkwoord, en hulpwerkwoorden zoals *do* of *did* worden niet gebruikt.

'What do you like?'

She asked me what I liked.

Speculating about the past

6.3 Wanneer je speculeert over het verleden gebruik je uitdrukkingen als: *must have*, *could have*, *can't have*.

Must have gebruik je als je zeker weet dat iets in het verleden gebeurd is.

The only place I haven't looked for my keys is the car. I **must have** left them there.

Can't have gebruik je als je zeker weet dat iets niet gebeurd is in het verleden. Deze uitdrukking betekent het tegengestelde van *must have*.

I've checked the car - under the seats and everything. You **can't have** left your keys there.

Might have of *could have* gebruik je als je niet zeker weet of een gebeurtenis in het verleden heeft plaatsgevonden. Perhaps they're at home. I **could / might have** left my keys at home.

De hierboven beschreven zinnen maak je als volgt: modaal werkwoord (*must, can't, might, could*) + *have* + voltooid deelwoord.

Indirect questions

6.4 Je maakt indirecte vragen met constructies als *Can you tell me ... ? Do you know ... ?* Je gebruikt ze om op een beleefde manier om informatie te vragen.

Excuse me. **Do you know** what time it is?

Als je van een *yes / no* vraag een indirecte vraag maakt, gebruik je *if*.

Could you tell me if the bus has left yet?

Om een vraag met het vragend voornaamwoord *wh*- te veranderen in een indirecte vraag gebruik je het vragend voornaamwoord en verander je de vorm van de oorspronkelijke vraag in een mededeling.

Would you mind telling me **where** the station is, please?

De woordvolgorde en werkwoordsvormen in indirecte vragen zijn hetzelfde als in een bevestigende zin.

Do you know if **these jackets are in the sale**?

Verbs with two objects

6.5 Sommige werkwoorden kunnen gevolgd worden door zowel een meewerkend voorwerp (meestal een persoon) als een lijdend voorwerp (meestal een ding).

	[meewerkend voorwerp]	[lijdend voorwerp]
Peter gave	Penelope	his keys.

Als je het lijdend voorwerp vooraan in de zin wilt plaatsen, moet je *to* of *for* voor het meewerkend voorwerp zetten.

	[lijdend voorwerp]	[meewerkend voorwerp]
Peter gave	his keys	to Penelope.

	[lijdend voorwerp]	[meewerkend voorwerp]
Peter cooked	dinner	for Penelope.

In het Engels zet je een persoonlijk voornaamwoord dat dient als lijdend voorwerp niet aan het einde van een zin.

Peter gave them to Sally.

(NIET - Peter gave Sally them.)

7

Comparison (1)

7.1 De vergrotende en overtreffende trap van eenlettergrepige bijvoeglijke naamwoorden of bijwoorden maak je door *-er*, en *-est* toe te voegen. Hetzelfde doe je bij tweelettergrepige bijvoeglijke naamwoorden die eindigen op *-y*.

onderwerp + werkwoord	vergtotende trap van bijvoeglijk naamwoord / bijwoord	voorwerp
John is	old (+ <i>er</i>) older	than Sue.
	slim (+ <i>m + er</i>) slimmer	
	busy (+ <i>y + ier</i>) busier	
John runs	fast + <i>er</i> faster	

onderwerp + werkwoord	overtreffende trap van bijvoeglijk naamwoord / bijwoord
John is	(<i>the</i>) + old (+ <i>est</i>) the oldest
	(<i>the</i>) + slim (+ <i>m + est</i>) the slimmest
	(<i>the</i>) + busy (+ <i>y + iest</i>) the busiest
John runs	(<i>the</i>) + fast (+ <i>est</i>) the fastest

De vergrotende en overtreffende trap van een bijvoeglijk naamwoord of bijwoord met twee of meer lettergrepen maak je door *more* of *the most* voor het bijvoeglijke naamwoord of bijwoord te zetten.

Grammar Reference

onderwerp + werkwoord	overtreffende trap van bijvoeglijk naamwoord / bijwoord	voorwerp
John is	more + famous more famous	than Sue.
	more + popular more popular	
John talks	more + clearly more clearly	

onderwerp + werkwoord	overtreffende trap van een bijvoeglijk naamwoord / bijwoord
John is	(the) + most + popular the most popular
John talks	(the) + most + clearly the most clearly

Je kunt ook een vergrotende en overtreffende trap van bijvoeglijke naamwoorden en bijwoorden maken met *less* en *the least*. *Less* is het tegengestelde van *more*. *Least* is het tegengestelde van *most*.

onderwerp + werkwoord	vergtotende trap van bijvoeglijk naamwoord / bijwoord	voorwerp
Sue is	less + slim less slim	than John.
	less + famous less famous	
Sue talks	less + clearly less clearly	

onderwerp + werkwoord	overtreffende trap van een bijvoeglijk naamwoord / bijwoord
Sue is	(the) + least + popular the least popular
Sue talks	(the) + least + clearly the least clearly

De onregelmatige vormen van de vergrotende en overtreffende trap van bijvoeglijke naamwoorden zul je uit je hoofd moeten leren.

bijvoeglijk naamwoord	vergtotende trap	overtreffende trap
good	better	the best
bad	worse	the worst
far	further	the furthest

Comparison (2)

7.2 Je gebruikt vaak de overtreffende trap in de present perfect met *ever*.

It was the best holiday we've ever had.

De vergrotende trap van bijvoeglijke naamwoorden en bijwoorden kan gevolgd worden door zowel zelfstandige naamwoorden als bijzinnen.

Peter is taller than he used to be.

Als je twee dingen of mensen met elkaar vergelijkt, kun je *as ... as* gebruiken als deze mensen of dingen hetzelfde zijn. Jill is as old as Julie.

Als je wilt zeggen dat iets beter, groter of duurder, etc. wordt, gebruik je twee vergelijkende bijvoeglijke naamwoorden met *and* ertussen. Bij lange bijvoeglijke naamwoorden gebruik je *more and more* + basisvorm van het bijvoeglijke naamwoord of bijwoord.

It's getting more and more expensive to drive.

Om het verband tussen twee factoren aan te geven in de vergrotende trap (bijv. *the longer I stay up, the more tired I will be tomorrow*) gebruik je *the* + het vergelijkende bijvoeglijke naamwoord.

The more I see you, the more I like you.

Second conditional

7.3 Je gebruikt de second conditional als je praat over situaties die onwaarschijnlijk of onecht zijn. Ze kunnen verwijzen naar het heden of de toekomst.

If I had a billion dollars, I'd live on a desert island.

Je gebruikt de past simple in de *if*-zin, en *would* + stam in de zin met het resultaat.

Voorwaarde (condition)	Resultaat
If I had a billion dollars, (past simple)	I would buy a castle. (would + stam)

Na *if* en *wish* gebruik je soms *were* met *he* of *she*. *Were* en *was* zijn beide correct, maar *were* is meer geschikt in formele situaties.

If I were you, I'd give the money to charity.

If he were older, he'd understand what I'm saying.

I wish, If only, I'd rather

7.4 Je gebruikt *I wish ...* of *If only ...* met de past simple als je praat over situaties die je graag zou willen veranderen.

I wish it were summer.

If only I had a car.

Je gebruikt *I wish ...* of *If only ...* + stam als je graag wilt dat het gedrag van iemand (of iets) verandert.

I wish you wouldn't smoke.

I wish this machine would work.

Je gebruikt *I'd rather* met de stam van een werkwoord om een voorkeur aan te geven.

'Do you want a cup of tea?' 'I'd rather have a coffee.'

Je gebruikt *I'd rather* met de past simple als je graag wilt dat het gedrag van iemand (of iets) verandert.

I'd rather you didn't leave your bag there.

Grammar Reference

8

The passive

8.1 Je maakt de passive (lijdende vorm) met het werkwoord *be* + voltooid deelwoord.

(Er staat een lijst van onregelmatige vormen van de past simple en voltooid deelwoorden voorin dit boek.)

Tense (tijd)	Passive
Present simple	Sweets are made of sugar.
Present continuous	A new supermarket is being built .
Past simple	Television was invented in 1926.
Present perfect	My car has been repaired .
Past perfect	The keys had been lost earlier.
Future with <i>will</i>	Your dress will be cleaned soon.

In passieve zinnen gebruik je *by* als je wilt zeggen wie (of wat) de handeling heeft uitgevoerd.

The jet engine was invented by Frank Whittle.

Indefinite pronouns

8.2 Je maakt onbepaalde voornaamwoorden met *some-*, *any-* en *no-*.

people	someone / somebody
	anyone / anybody
	no one / nobody
places	somewhere
	anywhere
	nowhere
things	something
	anything
	nothing

Je gebruikt voornaamwoorden met *some-* in bevestigende zinnen en in aanbiedingen en verzoeken.

Somebody has eaten my lunch.

Can I do something to help?

Je gebruikt voornaamwoorden met *any-* in ontkennende en vragende zinnen.

I haven't got anything to wear.

Did you meet anyone interesting?

Je kunt ook voornaamwoorden met *any-* gebruiken in bevestigende zinnen als je bedoelt 'het maakt niet uit wie / wat / waar ...'.

Ask anybody round here and they'll help you.

Je gebruikt voornaamwoorden met *no-* bij bevestigende werkwoorden als de betekenis negatief is.

Nobody likes losing.

Je gebruikt voornaamwoorden met *every-* in bevestigende en vragende zinnen. Ze worden gevolgd door een werkwoord in de derde persoon enkelvoud.

Everybody wants to be successful.

Is everything ready?

Introductory *it*

8.3 Je gebruikt vaak *it* aan het begin van een zin als je verwijst naar tijd, weer, temperatuur en afstand.

It's seven o'clock.

It took two days to travel from London to Australia.

It's sunny and it's 27 °C.

It's 100 km from here.

It wordt ook gebruikt om te voorkomen dat een zin begint met een infinitief, gerund (werkwoord + *-ing*) of deelwoordzin die onnatuurlijk of heel formeel zou klinken.

It's great being here. (= Being here is great.)

It's hard to say exactly what I mean. (= To say exactly what I mean is hard.)

It's a shame that she had to go home early. (= That she had to go home early is a shame.)

It doesn't matter where you go. (= Where you go doesn't matter.)

9

have something done

9.1 Je gebruikt de constructie *have* + *something* + voltooid deelwoord om te zeggen dat je ervoor gezorgd hebt dat iemand iets voor jou heeft gedaan. (Je hebt het niet zelf gedaan.)

I had my car cleaned last week.

You need to have your room redecorated.

Je kunt deze constructie ook gebruiken om te praten over onplezierige gebeurtenissen die je overkomen zijn (en niet gepland had).

I had my mobile phone stolen yesterday.

Reflexive pronouns

9.2 Je gebruikt wederkerende voornaamwoorden wanneer het lijdend voorwerp van het werkwoord hetzelfde is als het onderwerp.

He hurt himself.

Voornaamwoord voor onderwerp	Wederkerend voornaamwoord
I / you	myself / yourself
he / she / it	himself / herself / itself
we / you / they	ourselves / yourselves / themselves

Je gebruikt wederkerende voornaamwoorden om nadruk te leggen op wie de handeling uitvoert.

They painted the bedroom themselves.

Third conditional

What would you have eaten last night if you'd had the choice?

I'd have eaten lasagne and garlic bread in my favourite restaurant. How about you?

9.3 De third conditional maak je met *if* + past perfect, *would have* + voltooid deelwoord.

If John **had arrived** earlier, he **would have seen** the start of the film.

Je gebruikt de third conditional als je speculeert over het denkbeeldige resultaat van dingen die niet gebeurd zijn.
If I'd driven faster, we would have arrived before six.

Je gebruikt het vaak om kritiek of spijt te uiten.
You would have passed if you hadn't been so lazy!
If I'd been more careful, I wouldn't have hurt myself.

De *if*-zin kun je ook achter de zin zetten die het denkbeeldige resultaat beschrijft.

I'd have invited you if I'd known you liked fancy dress parties.

De verkorte vorm van zowel *had* als *would* is *'d*.

If I'd had more money, I'd have paid for you.

10

Participle clauses

10.1 Je gebruikt deelwoordzinnen om meer informatie over een zelfstandig naamwoord te geven. Ze kunnen omschreven worden als verkorte betrekkelijke bijzinnen (beperkend of uitbreidend).

There's a woman **carrying a baby**. (= who is carrying a baby)

Ze bevatten een tegenwoordig deelwoord (*-ing* vorm) of een voltooid deelwoord.

- Deelwoordzinnen met een tegenwoordig deelwoord (*-ing* vorm) vervangen een actief werkwoord. Het werkwoord dat ze vervangen, kan in elke tijd staan.

He worked in a shop **selling shoes**. (= which sells shoes)

- Deelwoordzinnen met een voltooid deelwoord vervangen een passief werkwoord. Het werkwoord dat ze vervangen, kan in elke tijd staan.

A valuable statuette, **made of gold**, will be sold tomorrow.
(= which was made of gold)

Determiners

10.2 *Each* en *every* worden gevolgd door een enkelvoudig telbaar zelfstandig naamwoord. *Each* wordt gebruikt als de mensen of dingen waarnaar verwezen wordt ieder afzonderlijk worden bedoeld. *Every* wordt gebruikt om te verwijzen naar alle mensen of dingen.

Each egg is painted in different colours.

Every egg can be purchased for ten euros.

Few en *a few* worden gevolgd door een meervoudig zelfstandig naamwoord. *Few* heeft een negatieve betekenis. *A few* heeft een neutrale of positieve betekenis.

Few people came to the concert. It was very disappointing.
A few students stayed behind to help me.

Little en *a little* worden gevolgd door een ontelbaar zelfstandig naamwoord.

Little heeft een negatieve betekenis. *A little* heeft een neutrale of positieve betekenis.

People on this housing estate have little money and no future.

I have a little money – let's go out.

Many wordt gevolgd door een telbaar zelfstandig naamwoord.

Much wordt gevolgd door een ontelbaar zelfstandig naamwoord.

There aren't many people here.

I haven't got much time to work.

All, *most*, *some*, *any*, *no* kunnen gevolgd worden door zowel een telbaar als een ontelbaar zelfstandig naamwoord.

Most people here have no free time at the weekend.

Some books are missing, but all the CDs are here.

Je kunt een determinator met *of* voor een andere determinator of een zelfstandig naamwoord zetten.

A few of my friends came to the party. (meervoudig zelfstandig naamwoord)

All of the milk has been drunk. (ontelbaar zelfstandig naamwoord)

Wanneer je *no* en *every* gebruikt met *of*, veranderen ze in *none* en *every one*. Je gebruikt een meervoudig zelfstandig naamwoord bij *every one*.

Every one of the students passed the exam.

so and such

10.3 Je kunt *so* of *such* gebruiken om de betekenis van een bijvoeglijk naamwoord of bijwoord te versterken.

be + *so* + bijvoeglijk naamwoord I'm so happy!

so + bijwoord They all ran so quickly.

such + bijvoeglijk naamwoord + meervoudig zelfstandig naamwoord / ontelbaar zelfstandig naamwoord

She's got such beautiful eyes / hair.

such + *a* / *an* + bijvoeglijk naamwoord + zelfstandig naamwoord

She's got such an attractive face.

Nominal subject clauses

10.4 Soms benadruk je bepaalde informatie in een zin door het in een *what*-zin te zetten, gevolgd door de juiste vorm van het werkwoord *be*.

We are looking for volunteers.

What we are looking for is volunteers.

I really like action films.

What I really like is action films.